

A nappali egyik sarkában Eszter munkahelye, a régi íróasztal, közvetlenül mögötte a könyvekkel zsúfolt egyszerű polc, mindkettő az előző lakásból származik. A falon látható, festménnyel díszített, kis üveges szekrényt az Ecséri úti piacon találta, egykor kegytárgyakat tarthattak benne. A bájos üvegcsillár egy barátjának ajándéka, a fotel és a hintaszék pedig örökölt, családi darabok

A hangulatos terasz bútorai Eszter találékonyágát dicsérik: a pad egy angol magazinban látott darab másolata, a helyi lakatossal csináltatott fémasztal pedig saját terv alapján született. A fémszék lomtalanításkor talált új gazdájára – hármójukat a kék szín köti össze

A vidék varázsa

SZÖVEG: LUKOVITS JUDIT ♦ FOTÓ: DARABOS GYÖRGY

Ragyogó nyári napütésben vezetek a Börzsöny kanyargós útjain, látogatóban *Eszterhez*, egykori munkatársamhoz. Mikor megérkezem a házhoz, és kitarul a kapu, már tudom, ez az a ház, ahol én is boldogan laknék: kívül pompás kert, sok virág, bokor, belül pedig a különféle stílusú bútorok, szőnyegek, tárgyak, képek harmonikus egysége fogad.

Több évtizedes ismeretség fűz *Eszterhez*: a kortárs művészet meglehetősen bonyolult világában hosszú ideig dolgoztunk együtt. Biztos voltam benne, hogy otthona is tükrözi azt a sa-

játos látásmódot, mellyel a legkülönfélébb alkotások között is könnyen eligazodott, kiváló ízléssel, biztos ítélőképességgel.

Hosszas keresgélés után talált rá erre a házra, és bár egyáltalán nem akart vidékre költözni, mégis egy perc alatt megfogta a vidék varázsa. És persze a kertés ház, amelyben nemcsak az arányos, emberléptékű tereket, a jó beosztást, a szép, tágas kertet látta meg, hanem úgy érezte, szeretet sugárzik a házból és kertből egyaránt. Szinte érezni lehetett az előző lakók szellemét – a törődés, gondoskodás nyomait fedezte föl minden-

Az ajtószárnyaktól megszabadított átjáróban a nappaliból a hálóba látunk, melyet a gyönyörű, valamikor olcsón vásárolt, meleg árnyalattú, vörös-gyapjúszőnyegek és a patinás bútorok – mint a nagyszülőktől örökölt régi ágy és éjjeliszeke – tesznek olyan vonzóvá

hol. Úgy gondolta, ez az a hely, ahol élni tudna – és azonnal a vétel mellett döntött.

Mivel előző lakásában már segítségére volt *Trom Kata* lakberendező, akivel nagyon jól megértették egymást, most is hozzá fordult. Kata az építkezéstől egészen a berendezkedésig részt vett minden döntésben, és nemcsak szakmai tudásával, tapasztalataival, de fiatalos lendületével, friss látásmódjával is szinte kiegészítette Esztert. A régi és az új tárgyak, a textilek kiválogatásában, a burkolatok megválasztásában, de még a bútorok, képek elrendezésében is szorosan együttműködtek.

Az építkezés és költözés is majdnem ilyen simán ment. Bár komoly átépítésre, falbontásra nem volt szükség, a fűtésrendszer és a villanyvezetékek teljes cseréje elkerülhetetlen volt. A levegős nappaliból, hálóból és télikertből, illetve mellék-

helyiségekből álló házban csak kisebb átalakítások történtek: a háló előszobai bejáratát befalazták – ide került egy beépített polc –, az előszobában pedig a korábbi villanyszekrény helyén kis falifülke készült. A háló télikertre nyíló ablakát megszüntették, helyette most üveg és persze az eredeti üvegajtó választja el a két helyiséget, a nappaliból a hálóba vezető ajtónak pedig csak a kerete maradt meg. Az előszoba, a konyha és a fürdő új, rusztikus jellegű burkolatát Katával együtt választották, a konyhabútor pedig az előző lakásból származik, csak a munkalapot kellett kicserélni. Igazi szerencse, hogy az összes ajtót, ablakot az előző tulajdonos megcsináltatta, ezek jó állapotban voltak, egyedül a nagyon modern bejáratú ajtó nem illett a képbe. Helyette a jelenlegi, visszafogott tömörfa, illetve osztott üveges ajtóval nyílik a ház. Az építkezés három

Kissé kopott és használt minden egyes bútordarab a nappaliban, de ez semmit sem von le szépségükből: elől a nagyapó öreg hintaszéke, hátul pedig a terítővel letakart, selyemhuzatú párnákkal díszített kanapé, amely valójában összecusukható dupla ágy – a vendégeknek. A képek Kata elképzelése szerint kerültek a falra

A kertre nyílik az étkező, ahová a finom vonalú, biedermeier székek és az asztal az előző lakásból kerültek ide. Előtérben a gyönyörű, metszett üveg tolóajtó, amely egy lebontásra ítélt gyógyszertár tartozéka volt. A háttérben a kis kerti ház – itt neveli a zöldségeskert palántáit Eszter

A meghiúsult téli kert a hideg beálltával kezd életre kelni, megtelik az itt áttelelő növényekkel, és ha süt a nap, melege még a hálót is átjárja (balra) Kata a varázslatos kertben, melynek egy részét kerítéssel határolták el – mögötte a tágas zöldségeskert és gyümölcsös (jobbra)

hónap alatt lezajlott, és utána már a berendezkedés jóval kellemesebb szakasza következett.

Eszter jóval nagyobb házból költözött kisebbbe, bútorai egy részét így elajándékozta. A kiválasztott darabokból áll össze ez a berendezés, amely jobbára régi darabokból tevődik össze, és amely kimondottan személyes hangulatú: lakójának egyéniségét tükrözi. A két szoba és az étkező sajátos miliójében a patinás bútorok mellett a fantasztikus textilek és az üvegek a lakás legszebb díszei. A színpompás keleti szőnyegek egy részét a belvárosi Kilim üzletben vásárolta, másik részük egy „Perzsavásár” szőnyegakcióból származik. A finom üvegek, apró tárgyak és néhány kortárs kép pedig Eszter gyűjtőszendélyének megbecsült darabjai. Már az előző lakásban is jól működő fafűtéses kályhája volt – mert a gázt drágának találta –, így a cirkófűtést itt is fával fűthe-

tő kályha egészíti ki. Ráadásul egy régi, eredeti Zsolnay-kályhát sikerült megszerezniük, amely a nappali sarkába került, és amely nemcsak látványnak gyönyörű, hanem remekül bemelegíti a szobákat.

A zegzugos kert rengeteg munkával és szeretettel, természetközeli, angol stílusban született újjá, és legalább annyira személyes hangulatú, mint a házbelső. Amit látunk, az nemcsak dísz, hanem láthatóan az itt lakó életének szerves része, amelybe beletartozik a zöldség és a gyümölcs is. Különleges virágai, bokrai között sétálva újabb és újabb rejtett tárgyakat – egy magányos padot, kis kerti házat, kisebb szobrokat, edényekbe ültetett különös virágokat, eldugott ösvényeket fedezhet fel a látogató. Mintha titkos jelekkel lenne teleszórva a kert, ahol művelője párbeszédet folytat minden egyes virággal, bokorral – magával a természettel. ♦